



VZKŘÍŠENÍ

ZDRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 72 – leden 2007

Milí farníci,

v církvi se nelze nudit. Je tolik příležitostí prožívat víru, vzdělávat se, poznávat nové lidi a inspirovat se jejich životní zkušeností. Byl by bláhový ten, kdo by nevyužíval možností svobody, které dnes u nás církev má.

V této souvislosti bych rád upozornil na mimořádnou událost, kterou letos naše místní církev prožije. Mám na mysli 4. celostátní setkání mládeže, které se koná od 13. do 19. srpna 2007 na Klokotech v Táboře.

Jakou historii, jaký smysl a obsah má tato iniciativa?

Když se kardinál Wojtyła stal papežem, jistě se zaradovalo mnoho mladých, kteří jej znali spíše z výletů do hor než z kardinálského purpuru. Celý svůj život doprovázel mladé lidi na jejich cestě hledání pravdy a lásky. A nezměnil se ani v Římě. Píše o tom v knize Překročit práh naděje: „Kamkoli se papež vydá, hledá mladé lidi a mladí lidé hledají jeho. Ale ve skutečnosti nehledají jeho. Hledají Krista, který ví, co je v člověku.” Tak tomu bylo i u nás na Svatém Kopečku u Olomouce a v Hradci Králové.

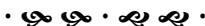
V roce 1985 papež zahájil tradici světových dnů mládeže. Od té doby se také v diecézích na Květnou neděli setkávají mladí s biskupy. Papež každým rokem pošle mladým své poselství, kde jim nabídne jasný program formace ve víře. Například v minulém roce šlo o výzvu objevit Lectio Divina. V tom, co započal Jan Pavel II., věrně pokračuje Benedikt XVI.

Žít z velkých akcí by jistě nebylo to správné. Je třeba obojí: jak každodenní poctivá práce ve farnosti, ve společenství, tak velké setkání. Je důležité pochopit, že na setkání se nechodí s postojem: „Tak co mi tady předvedou,“ ale že křesťanské setkání vytváří každý účastník a to třeba jen tím, že se seznámí s několika novými lidmi nebo že někomu půjčí karimatku na sezení.

Setkání připravuje Sekce pro mládež ČBK, hnutí a řehole. Účastníci v Táboře zakusí církev se širokou náručí, církev různorodou a zároveň sjednocenou okolo biskupů, církev mladou a plnou nadšení. Ze zkušenosti vím, že když mladí využijí šanci, které setkání nabízí, vrací se domů obohaceni a s novým zápallem se pouští do práce. Plodem setkání bývá i to, že mnozí mladí rozpoznají vlastní povolání.

Velice si přeji, aby mladí z naší farnosti přijali výzvu biskupů a zúčastnili se. Přihlášky jsou v sakristii, cena 700 Kč (dotuje Sekce pro mládež ČBK), věk účastníků od 14 let do 30, informace: www.tabor2007.signaly.cz

P. Jenda Balík



● ZPRÁVY

Plán akcí na první pololetí roku 2007

- Začátek přípravy na první svaté přijímání bude v pátek 2. března
- Kurz přirozeného plánování rodičovství LPP – první setkání 15. března v 19 hod
- Duchovní obnova pro mladé a pro katechumeny: 23. – 25. března
- Břimování - Mons. Karel Herbst – sobota 26. května v 18.00 hod
- První svaté přijímání - neděle 10. června v 10.30 hod
- Cesta do družební farnosti v Lappersdorfu - 15. – 17. června

Ministranti:

mají setkání s ministranty z jiných farností o těchto sobotách: 10. února; 10. března a 12. května.

Nácvik ministrování na Velikonoce bude v pátek 30. března, v 18.45 hod a pak na Bílou sobotu 7. dubna, v 9.00 hod.

Postní program:

Na postní dobu připravujeme zamyšlení nad tématem:

Zásady duchovní cesty - znovuobjevit poklad katolické zkušenosti.

Přednášky P. Jana Balíka budou jako obvykle ve středu od 18.45 do 20.00 hod:

7.3. Sebepoznání a sebevýchova nebo milost?

14.3. Čistota srdce

21.3. Trojí období duchovního života

Téma bude i námětem nedělních kázání - 4.3.; 11.3. a 18.3.

Postní duchovní obnova pro manžele vedená Mons. Karlem Herbstem bude v sobotu 24. března od 10 do 15 hod, s možností svátosti smíření. Hlídní dětí zajištěno.

Víkend rodin 28.4. až 1. 5. v Jitřavě

Víkend dětí 5. až 8.5.

Jitřava, tentokrát pro seniory od 14. do 18.5.

Jarní úklid 26.5.

O těchto akcích najdete více informací v Lídině rubrice

Farní výlet

Pokud máte rádi turistiku, bude vás jistě zajímat další farní výlet. Přesný termín ještě není určen, ale již nyní můžete ovlivnit jeho podobu. Tentokrát se vydáme na putování po pražských kostelích zasvěcených Panně Marii.

Nahlédneme tedy do historie a nemusíme se bát ani špatného počasí. Jako vždy je výlet určen zcela všem a nyní najdou uplatnění i "kočárkáři".

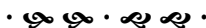
Budu velmi rád, když mi dáte své tipy na hezké, či méně známé kostely, případně doplníte i o nějakou informaci.

Své náměty můžete psát do diskusního fóra na farním webu (www.farnoststrasnice.cz), poslat mi je e-mailem (ondrej@hlavacovi.net) nebo telefonem (723 584 027).

Těším se na setkání s vámi.

Ondřej Hlaváč

Zveme na přednášku: „Teologie těla Jana Pavla II.“, která se koná ve čtvrtek 1. března v 19.00 hod, v Pastoračním středisku v Praze – Dejvicích, Kolejní 4. Přednášet bude Mgr. Karel Kočovský, který je doktorand psychologie. Ujal se závěrečné redakce „Teologie těla“, která vyšla v roce 2005 a přeložil knihu Christophera Westa „Teologie těla pro začátečníky“.



Plánované akce na velké prázdniny 2007

A) Celostátní setkání mládeže v Táboře na Klokotech 13. – 19. 8. 2007!!!

Jedinečná možnost prožít setkání s mladými lidmi z celé republiky spolu s kněžími a biskupy. V programu: katecheze, modlitby, přednášky, sport... Setkání navazují na světové dny mládeže. Naposledy bylo takové setkání v roce 2002 a další bude nejspíš až za 4 - 5 let. Pro mladé **od 14ti do 30ti let**.

Cena: kdo se přihlásí a zaplatí do konce května 700,-Kč, později 900,- Kč. Podrobnosti: www.tabor2007.signaly.cz

Velice doporučuji účast mladým z naší farnosti.

B) Pro mládež

Na kolech po Šumavských hvozdech (přibližně od 12ti let)

Od 30. června do 7. července s P. Jendou Balíkem. Putování po krásné přírodě bude provázet každý den duchovní program a mše svaté v přírodě. Nebudeme bláznit, tak se nebojte přihlásit. (Ale flákat se také nebudeme☺)

Cena: 2000,-Kč.

Slovensko zase jinak (od 15ti let)

Od 27. července do 5. srpna budeme cestovat po slovenských horách, tentokrát po Belianských a Vysokých Tatrách. Ubytování v penzionu ve Ždiaru. Program bude vhodný pro radikály, ale výlety budou připravovány i pro nenáročné. Mládež doprovází P. Jenda. Cena: 3500,-Kč.

Tábor v Německu

Týden na německém táboře nabízí pro mladé z naší farnosti od 10ti do 25ti let družební farnost Lappersdorf. Koná se první týden v srpnu. Pobyt dětí je zdarma, rodiče hradí pouze dopravu. Jedná se o jedinečnou možnost, jak se pocvičit v němčině a zároveň obnovit kontakty mezi našimi farnostmi.

C) Pro děti

Farní tábor

Tábor od 20. do 31. srpna, vede P. Jan Houkal a Lída Buriánová.

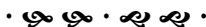
Záložní tábor – Zdobnice 07

Pokud se děti nedostanou na farní tábor nebo jim nevyhovuje termín, doporučujeme tábor pro děti z křesťanských rodin a jejich kamarády ve Východních Čechách ve Zdobnici, kterého se již někteří z naší farnosti účastní.

I. běh od 1. do 16. července

II. běh od 18. července do 2. srpna.

Společná doprava organizována nebude.



Nabídka poutního zájezdu: CK Palomino – již tradiční pouť do Polska, 28.4. až 1.5., v programu je návštěva Vambeřic, Čenstochové, Kalvarie Zebrzydovske, Osvětimi, Krakova, Lagiewnik. Doprovázející kněz, jako vždy, P. Zbigniew Grzyb.

Cena 3900,-Kč.

Nabídka CK KIWI

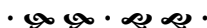
Zájezdy cyklu ing. Pecáka

27.- 29.4. Nejkrásnější zámky Franken – umělecké památky severního Bavorska. Cena 4490,- Kč

19.- 20.5. Gotika Mühlviertelu a Strudengau – z programu: gotické kostely s vyřezávanými křídlovými oltáři mistrů dunajské školy; Schlägl, premonstrátský klášter; Pürnstern, gotický hrad nad řekou Mühl; Greinburg, zámek nad Dunajem; Waldhausen, pozoruhodný gotický kostel, bývalý klášterní chrám; Wallsee-Sindelburg, hrad se zámeckou úpravou. Cena 1990,- Kč

1.- 3.6. Nejkrásnější jezera Solné komory a Berchtesgadenské Alpy – okolí Salzburgu a Berchtesgadenu. Cena 4390,- Kč

Podrobnosti najdete na nástěnce v předsíni kostela



Zprávy z DIVADLA MIRIAM

Divadelní sezóna je v měsíci únoru v plném proudu, a tak můžeme pozvat hned na několik zajímavých představení. Nenechte si ujít hry Erica-Emmanuela Schmitta: **Návštěvník** (v sobotu 17. 2. od 19 hod.) nebo **Oskar a růžová paní** (v sobotu 10. 2. od 19 hod.), proběhnou také první reprízy nedávno uvedené hry **Osiřelé múzy** (v sobotu 3.2. od 19 hod. a ve středu 14.2. od 19 hod.).

Pro děti od 2 do 99 let jsou připravené tradiční odpolední pohádky: **O pyšné noční košilce** (v neděli 4.2. od 15 hod.) a **Perutinka** (v neděli 25.2. od 15 hod.)

Na březen a duben připravuje Divadlo Miriam brzy za sebou dvě premiéry, inscenaci “Noemovo dítě” a hru Josefa Topola „Hodinka lásky”.

„**Noemovo dítě**” je jeden z trojice příběhů o světových náboženstvích, v nichž Eric-Emmanuel Schmitt filozoficky obhazuje postupně katolickou víru, židovství a islám. Jde o nejčtenější a nejúspěšnější prózu z celého dosavadního díla tohoto francouzského spisovatele. První díl, „Oskar a růžová paní”, který pojednává o křesťanství, jsme už v divadle mohli vidět. „Noemovo dítě” odkrývá s dětskou přímočarostí a trochu snad naivitou nejpodstatnější rysy židovské víry v konfrontaci s vírou křesťanskou. Vše se odehrává v podivuhodném dialogu: „*Vysvětlete mi ještě jednou rozdíl mezi Židem a křesťanem, otče.*” – „*Židé a křesťané věří ve stejného Boha, v toho, jenž nadiktoval Mojžíšovi Zákon. Ale Židé nepovažují Ježíše za ohlášeného Mesiáše, božího posla, v jehož příchod doufají. Pro ně je Ježíš jen další židovský mudrc. Křesťanem se člověk stane, když uzná, že Ježíš je Syn Boží...*” – „*Takže pro křesťany k tomu už došlo a pro Židy k tomu teprve dojde? Křesťan je vlastně Žid, kterému se už nechtělo čekat?*” – „*Ano, a Žid je křesťan z doby před Ježíšem...*”

Příběh dvou přátel Rudyho a Josífka a jejich duchovního otce, faráře Pemzy, přináší mnoho poučného k zamyšlení pro věřící i pro nevěřící. Povídka bude

inscenována formou scénického čtení, ve hře pohostinsky vystoupí herci Luděk Nešleha, člen Divadla pod Palmovkou, Jana Holcová, členka Dejvického divadla, a Jaroslav Someš, člen Divadelního spolku Petrklíč.

V dubnu proběhne v Divadle Miriam premiéra hry Josefa Topola „**Hodinka lásky**“. Hra byla napsána roku 1970 pro Krejčovo Divadlo za branou, pamětníci si možná vzpomenou, že to tehdy byla poslední realizovaná inscenace, těsně předtím, než komunistický režim Divadlo za branou uzavřel. Od těch dob se kupodivu hra na scénách divadel neobjevila, takže Divadlo Miriam bude v dubnu svědkem jejího jistě zaslouženého návratu.

Děj je prostý: ve skromném bytě ve společné domácnosti žijí mladí manželé se svou postarší tetou. V malém prostoru se střetávají lidské touhy, naděje, plány i zklamání. Všichni zúčastnění se snaží řešit nutné střety s nadhledem a humorem, ale ne vždy se jim to úplně podaří. Josef Topol mistrně sepsal generační výpověď o různých pohledech na svět, o hledání porozumění a vzájemné úcty. Postavy příběhu ztvární herci Erika Deutschová, Leoš Juráček a Elena Strupková, hru nastudoval režisér Karol Skladan.

Jak vidět, máme před sebou bohatou nabídku představení, každý si může vybrat. Závěrem připomínám, že Divadlo Miriam stále nabízí slevu 10% ze vstupného všem strašnickým farníkům. Nezapomeňte využít tuto výhodu při nákupu vstupenek v pokladně divadla.

- av -

● DOPIS OD OTCE JANA

Cesta do Albánie

Každý z nás má asi nějaké „cestovní sny“. Mohou být malé nebo velké, skromné či méně skromné, ale prostě jsou. Někdy tak sníme sami, jindy si o svých snech povídáme. A i já jsem jednou o takovém snu povídal.

Bylo to, když jsem se spolu s jedním knězem vracel před loňskými vánoce z Říma do Prahy, a protože cesta autem je dlouhá, přijde řeč na ledacos. A tak se náš rozhovor stočil i na to, kam by se člověk rád podíval. Protože mne nikdy nijak zvlášť nelákaly příliš luxusní a vyhlášené turistické cíle, vyprávěl jsem, že by mou touhou, snad už od mládí, bylo podívat se jednou do Albánie. Můj kolega na to odpověděl, že zná jednoho františkána, který tam před lety působil, a že se ho zkusí zeptat, zda by to bylo možné. S tím jsem sice nadšeně souhlasil, ovšem v duchu jsem si říkal, že stejně s největší pravděpodobností k něčemu takovému nedojde, protože buď to možné nebude, nebo, a to jsem považoval za podstatně pravděpodobnější, na to můj spolubratr v kněžské službě zapomene.

Nezapomněl. Koncem loňského ledna šel „náhodou“ jednoho dne do knihovny na jedné z římských univerzit, kde konečně vůbec nebyl studentem,

a potkal tam onoho františkána. Hned mu řekl, že zná jednoho kněze, který by měl přání se podívat někdy na místa jeho bývalého misijního působení, a zda by to případně nebylo nějak možné. Bylo to zrovna v den, opět „náhodou“, kdy mu právě volal jiný františkán, že sestry žijící v horách na severu Albánie nutně shánějí nějakého kněze, který by byl ochoten tam jet sloužit o velikonocích, protože španělští otcové, kteří tam dřív každoročně jezdili, už nemohou.

S velikou radostí. Tuto prosbu jsem přijal téměř bez váhání. Nejenže na „náhody“ bychom moc věřit neměli a nejprve bychom se měli ptát, zda to či ono „náhodou“ nepřipravil sám Bůh, ale já jsem stejně chtěl na svátky jít vypomoci do některé italské farnosti. Zatím jsem ale nevěděl, kde by potřebovali kněze, a nikdo se do koleje neozýval. „Inzerát“ se mi psát nechťelo, a tak jsem čekal, až něco přijde „samo“.

A přišlo. Kdybych měl dopodrobna popsat, jak krásné velikonoce jsem směl zažít, myslím, že by na to ani celé farní „Vzkříšení“ nestačilo. Tak snad jen pár střípků.

Tropojě. To je jméno snad nejchudší oblasti na hornatém severu země na samých hranicích s Kosovem. Vesnice, pokud vůbec můžeme mluvit o vesnicích, tu většinou nejsou jako u nás, pěkně v údolí u potoka a s návsí; jsou to chudícké chalupy roztroušené po horách, k nimž se mnohdy nedá jinak než pěšky. Ono také ani není potřeba jinak, protože auto tu mají jen ti bohatší a těch mnoho není. Ostatní mají jen trochu půdy a nějaké to malé ovčí hospodářství, aby měli co jíst. Ale na střeše z kamene postavených domů také satelit, ten tu musí mít všichni... Albánie je sice převážně muslimskou zemí, ale díky františkánům, kteří zde zůstali přes celou tureckou nadvládu, zůstalo na severu v horách křesťanství. Podařilo se mu, i když s velkými obětmi a ztrátami, přežít i snad nejateističtější diktaturu Evropy, která zde vládla skoro celou druhou polovinu minulého století. Ale protože zde v horách bylo po celou dobu tak strašně samo (bez jakéhokoli kněze a jakéhokoli spojení s ostatním křesťanstvem), musely františkánské sestry, které sem v devadesátých letech přišly, začít téměř od začátku. Ale s Boží pomocí to jde; takoví, co víru uchovali, se našli, našli se jiní, kteří aspoň tušili, že jejich rodina byla kdysi křesťanská, noví přibyli a přibývají (tak jak přicházejí na svět), přijíždějící kněží vysluhují svátosti, spousta dětí, kterých tu běhá opravdu požeňnaně, chodí k sestrám, aby jim o Pánu Bohu aspoň něco málo pověděly, lidé se znovu umí modlit, postavily se nově malé kostelíky roztroušené po horách na místě zbořených... A mnoho dalšího. Málokdy jsem viděl tak výborné sestry. A málokdy tolik dětí v kostele.

Velikonoce. Ty jsou i v albánských horách velkým svátkem. Kněz tam musí všude v klerice, aby mu lidé věřili, že jím opravdu je, a na mnohá místa, kam už ani terénní Land Rover sester nedojede, i pěšky. Lidé jsou moc milí a

kněze tam mají opravdu rádi. Také konečně, rádi ukážou svým muslimským sousedům, že ho tu mají. Asi málokdy kněz zažije takovou radost, když přijme jejich pozvání k nim domů, a to jenom proto, že je prostě kněz. Pohostinnost je tu snad příslovečná. Nebo když se s nimi třeba jen tak prochází. Jediné, co každý, kdo sem přijde, a kněz nemůže být výjimkou, opravdu musí, je snažit se jednoduše dbát na to a dodržovat, „jak to zde chodí“; Balkán je inu Balkán, v dobrém i špatném.

Nezapomenutelné dva týdny. Protože něco takového, co tam určitě i jiní kněží zažívají, jsem zažil i já. Ale lidí v kostele mi bylo líto. Že musí poslouchat mé koktání albánštiny. Kázat jsem sice mohl italsky, to sestry přeložily, ale vše ostatní – mše svaté, křížovou cestu na Velký pátek, křty o Velikonoční vigilii a na Boží hod, zpovídání podle zpovědního zrcadla a vše ostatní v kostele – to jsem se musel snažit říkat v jazyce lidí. Moc mi to prý opravdu nešlo, ač jsem se to několik týdnů předem snažil pilně naučit aspoň přečíst. Albánština je těžký jazyk.

Ráj na zemi to samozřejmě není. Ten už tu z povahy věci až do druhého příchodu Krista Pána nemůže být. A tedy ani v Tropojë. Lidé zde mají své starosti i radosti, ctnosti i hříchy, trápení, lásky, zklamání, či co jiného může být, jako všude na světě, některé víc, jiné méně (třeba taková krevní msta, zdejší „specialita“, která na Balkáně bohužel stále občas přežívá, asi nejkřesťanštější vsutku není...). Život ale lehký nemají. A o chudobě se také lehko mluví. Pravda, ona vede k Bohu lépe než bohatství, ale mnohem tíživěji se žije. A zejména vidí-li chudý v televizi, díky rezavému satelitu na střeše, svět docela jiný, bohatý a často v mnohém zvrácenější než ten jeho... (kdyby se mne ti lidé ptali, zda si satelit mají pořídit, určitě bych jim poradil, aby to nedělali).

Už se zase těším. Že, dá-li Bůh, tam za pár týdnů na velikonoce opět pojedou a stanu se zase „na dva týdny misionářem“. A těší se se mnou jeden z našich zdejších nepomucenských bohoslovců, který tam letos pojedou se mnou, aby se podíval, jak to „na misiích“ chodí a také sestřám pomohl, s čím bude potřeba. A mí noví albánští přátelé se snad také těší. Ne proto, že přijedou já, ale proto, že budou mít kněze na svátky. Tam v jejich zapomenutých horách to totiž vůbec není samozřejmostí.

P. Jan Houkal

PS: Když jsem to všechno vyprávěl dvěma z našich sester v Kristu – jedné, co se stará o farní děti (Lydii), a jedné, co se stará o farní zpravodaj (Marii), přišly s nápadem, že by těm lidem bylo dobré nějak pomoci. A že, kromě modlitby, by to šlo i jinak. A že tedy výtěžek z letošního pečení „misijních koláčků“ by mohl jít tentokrát na „albánskou misii“.

Pokud se tedy někdo z vás, milí farníci, rozhodne k tomu připojit a misijní koláček si koupí, veliké „Pán Bůh zaplat““. A také těm, kdo je budou péct. A také Lydii a Marii, které tento nápad dostaly, že mne tak trochu přemluvily, abych „něco napsal“, a že se o vše s koláčky postarají.

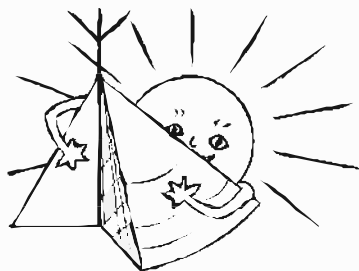
Já Vám zase mohu slíbit, dá-li Bůh a budu-li živ a zdrav, že Váš dar dovezu o velikonočních oněm sestřám do albánských hor. Ony už dobře ví, kdo tam je nejpotřebnější, a tomu pomohou. A ještě něco mohu, dá-li Bůh, slíbit; že spolu s obdarovanými budu za Vás, za dárce, sloužit mši svatou na den Zmrtvýchvstání.

Misijní koláčky budeme péct před 4 nedělí postní (misijní). Podrobnosti se dovíte hned v následující rubrice.

● OD LÍDY

Milé děti,

nejen celé toto číslo, ale i vaše rubrika bude tentokrát plná přehledu plánovaných akcí na jaro. A že jich nebude málo. Myslím, že si budete moci vybrat, čeho se chcete účastnit.



Masopustní karneval v sobotu 10. února od 15 hod v tělocvičně ZŠ Brigádníků

(v minulém zpravodaji tiskařský šotek napsal akci na březzen, promiňte mu to, prosím, nejspíš si nevšiml, že postní doba letos začíná už 22. února)

Chystáme hry a soutěže, vyhlášení nejlepších masek a spoustu dobrot. Nezapomeňte pozvat i své kamarády! Na přezutí jistě nikdo nezapomene. Letošní program chystá Bára a Jana se svými pomocníky, všichni se na vás už moc těší ☺!

Vyrobít nový keramický betlém do našeho kostela jsme, děti, svěřili vám. Mladí keramici a mladé keramičky, kteří už máte s keramickou hlinou alespoň trochu zkušenosti a chtěli byste se na jeho výrobě podílet, přijďte **v sobotu - bud' 3. nebo 10. března** (termín ještě upřesníme) **od 10 hodin** do učebny. Nebojte, pomoc nám slíbili odborníci. Stávající betlém je sice moc hezký, ale malý, byl totiž původně vyroben do kaple, která byla dříve tam, co je nyní sál a divadlo. Keramickou hlinu obstaráme, vezměte si pracovní oblečení, přece jen se asi trochu umažete, a máte-li, vezměte i potřebné keramické nástroje. Figurky necháme vypálit i naglazovat a vánoční dárek pro náš pěkný kostel, dá-li Bůh, bude, díky vám, hotov.

Misijní koláčky se, jako každoročně, budou péci v sobotu před 4. nedělí postní, tzv. radostnou - laetre, která je právě nedělí misijní. **Sobotní pečení letos připadá na 17. března a opět začneme ve 14 hodin v učebně.**

Maminky jistě pomohou s těstem, případně dobrou nádivkou. Myslím, že vám nemusím radit, vždyť už máte bohaté zkušenosti z minulých let, a že máte přinést plechy, nejlépe nějak šikovně označené, také víte. Jistě se přidají i další ochotní pekaři a pekařinky, které mezi sebou rádi přivítáme.

Také si rozdělíme službu, kdo v neděli bude koláčky při východu z kostela po mších svatých nabízet za dobrovolné příspěvky, který pak posíláme na misie.

Kdo si přečetl Janovu Cestu do Albánie, už dobře ví, komu bychom rádi letos pečením koláčků pomohli. My s Marií doufáme, že jste všichni pro a moc vám děkujeme. Kdo by navíc třeba rád něco o nás a naší farnosti připsal nebo nakreslil obrázek, přineste to do sakristie a všechno najednou Janovi pošleme. On v Tropojë jistě rád vaše vzkazy přečte a přeloží, a vy uděláte ještě jednu radost navíc.

Už se těším, jaká to bude letos **radostná neděle!**

Velikonoční dílna, je plánovaná **na sobotu 31. března od 10 hodin** v učebně. Budeme zdobit velikonoční vajíčka různými technikami, paní Trávníková nám ukáže, jak si uháčkovat křehké kraslice, z odstřížků látky a vejčků si vyrobíme panenky, lidové ozdoby, využijeme kukuřičné šustí, určitě nebude chybět mandlové těsto na figurky. Rádi se přiučíme i něčemu novému, tak se nebojte přijít i s dalšími novými nápady. Já už od vánoc vyfukuji vajíčka, tak také foukejte.

Křížovou cestu na Velký pátek, 6. 4., se s dětmi a našim jáhnem Vládou Hudouskem **půjdeme pomodlit na Petřín.** Sraz bude v 10 hodin u našeho kostela nebo v 11 hodin u Prvního zastavení na Petříně. Děti přivedeme zase zpět ke kostelu kolem 13. hodiny

Prodloužený víkend v Prčicích od soboty 5. května do úterý 8. května jsme s P. Peterem domluvili na tamní faře u P. Františka Masaříka. Akce je určená pro děti školního věku, podobně jsme byli vloni v Řevnicích. Předběžné přihlášky si můžete vyzvednout v sakristii. Podrobné informace dostanou přihlášené děti začátkem dubna.

Na pondělí 7. května připadá pracovní den a děti by měly zasednout do školních lavic. Jako farnost můžeme, podle vyhlášky MŠ, dětem vystavit na tento den žádosti o uvolnění, které ředitelství škol akceptují, některé školy dokonce vyhláší ředitelské volno.

V neděli 10. června, kdy mnozí z vás přistoupí poprvé ke svatému přijímání, je odpoledne od 15 hodin na oslavu pořádán Dětský den. Podle

počasí buď na hřišti gymnázia Minerva nebo v tělocvičně ZŠ Brigádníků. Dětský den plný soutěží je určen pro vás všechny i pro vaše kamarády. P. Jenda jistě zase dodá na závěr dobrou zmrzlinku ☺.

Podrobnosti budou včas oznámeny.

Ahoj, na všechny se těší Lída ☺

P.S.: Na poslední chvíli, těsně před uzávěrkou přišel e-mail, někdo nám píše, že by Mikuláš?

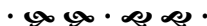
Milé děti,

moc na vás všechny vzpomínám, i na to, jak jste mi letos (tedy vlastně loni) pěkně zazpívaly a jak jste mě hezky mezi sebe přivítaly. Víte, děti, ono je v nebi opravdu moc krásně a nic tam člověku nechybí, ale já se přesto každý rok moc těším, až budu smět zase na tu kratičkou chvíli přijít k vám dolů na zem, protože když je člověk mezi vámi dětmi, to je bezmála jako v tom nebi. A je mi skoro líto, že je to vždycky jenom jednou za rok a jenom na jeden krátký večer, ale ono je to všechno určitě tak, jak to být má, protože to tak zařídil náš dobrý Pán Bůh, a ten vždycky ví, co dělá.

A tak vás, děti, moc prosím, abyste toho našeho dobrého Pána Boha příliš nehněvaly a byly na sebe hodné, abyste nehněvaly ani svoje maminky a tatínky, a vůbec abyste nikoho nehněvaly a měly se rády, a já vám to zase napřesrok všechno štědře oplatím, ale to ještě vůbec nic nebude proti tomu, jak vám to jednou v nebi oplatí náš dobrý Pán Bůh, který to všechno dobře vidí a všechno si to pamatuje. A zase se děti moc nebojte, když budete někdy přeci jen na někoho zlí a oškliví a potom vám to bude líto, on vám to zase jistě náš dobrý Bůh odpustí. To vám můžu klidně slíbit, protože ho dobře znám a vím, jaký on je veliký dobrák, a když vidí, že někdo něčeho upřímně lituje, spěchá mu to všechno rychle odpustit, aby ho mohl po smrti vzít rovnou k sobě do nebe.

Tak to jsem vám chtěl, děti, říct, ale hlavně jsem vám chtěl říct, že na vás všechny s radostí vzpomínám a moc se těším, až se zase spolu ve Strašnicích shledáme v tom krásném adventním čase, kdy budeme zase všichni netrpělivě čekat, až se nám v Betlémě narodí malý Ježíšek, aby zachránil svět. Tak vám ještě jednou ze srdce děkuji za ty krásné chvílky a nashledanou v prosinci.

váš Mikuláš



Víkend rodin od soboty 28. dubna do úterý 1. května v Jitřavě za doprovodu otce Petera. Zveme opět všechny mladé rodiny z farnosti, které by se chtěly blíže seznámit a strávit čas na pěkné faře v Lužických horách. Plánují se nejen výlety, ale i duchovní program, který bude přizpůsoben zájmu všech zúčastněných. Pro děti jistě uvítáte, že je tu skvělá velká, oplocená zahrada. Jelikož pondělí 30. 4. je pracovní den, kdo bude potřebovat, může

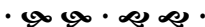
odjet dříve, případně se za zbytkem rodiny, kterou zde zanechá, může opět po práci vrátit. Přihlášky jsou v sakristii, podrobnosti zájemci obdrží začátkem dubna.

Jitrava, tentokrát pro seniory, od pondělí do pátku, od 14. do 18. května, opět duchovně provází P. Peter. Výlety po stopách svaté Zdislavy, duchovní program, ale i malé vycházky do lesa, zahrada s pěkným posezením. Víc není co dodat, je tam krásně. Zájemci, hlase se v sakristii, podrobnosti budou koncem dubna.

Na této faře jsme byli vloni s P. Janem na dětském táboře, moc se nám tady líbilo, a právě proto jsem vám zde domluvila ubytování, abych i vám ukázala místa, kde nám vloni bylo s dětmi, i přes nepřítěžň počasí, tak dobře.

Jarní úklid plánujeme na sobotní dopoledne 26. května. Po podzimní generálce, do které jste se s nadšením pustili a odvedli kus pořádné práce, asi nebude třeba brát vše tak důkladně - kromě oken, která potřebují rozšroubovat a umýt i zevnitř, a kromě zářivek, které jsme si na jaro nechali záměrně.

Víc práce bude nejspíš kolem kostela. Po zkušenosti z podzimu nemám strach, že si práci nenajdete a věřím, že rádi přijdete. Budu velice ráda za připomínky i náměty, jak si prostředí i okolí kostela společně zpříjemnit. Doufám, že otec Peter se opět zhodí role kavárníka. To nám všem hned půjde práce lépe od ruky. Za vaši pomoc již nyní srdečné díky!



● SVÁTEK SVATÉ RODINY

Vánoční doba je sice docela krátká, ale zato je bohatá na svátky a zajímavou liturgii. Mám moc ráda svátek Svaté rodiny. Už v období dospívání se mi velmi líbila obnova manželského slibu a těšila jsem se, zda ji také někdy v budoucnu budu moci naplno prožívat.

V prvním roce manželství jsem díky počátku těhotenství sotva dočetla společnou modlitbu a málem se skácela na zem. Druhý rok jsme Vánoce slavili ve třech a letos již ve čtyřech, se dvěma malými dětmi, a proto není vždy jednoduché se soustředit a vnímat vše, co nám liturgie nabízí. Tento třetí společný svátek Svaté rodiny jsme si s manželem opravdu užili. Obě děti byly výjimečně nejhodnější na světě a my jsme mohli plně věnovat pozornost kázání a novému pojetí obnovy manželského slibu. P. Balík připomněl nejen celé znění manželského slibu, ale také jeho důležitost pro každodenní život. Na závěr obnovy manželé dostali bílé růže, které pak podle svého uvážení (na „deváté“ se prý tento symbol obnovy trochu nepovedl ☺) předali manželkám. Letošní svátek Svaté rodiny byl pro naši rodinu (a soudě dle ohlasů dalších manželů nejen pro nás) výjimečný. Tento den byl zároveň i posledním dnem

v roce a my jsme Pánu mohli děkovat za požehnání, kterým nás po celý rok provázel. A především jsme děkovali za naši malou i širší rodinu, za to, že se máme rádi, i když přicházejí někdy mraky.

Díky za tento nádherný svátek, kterým oslavujeme Svatou rodinu, ale také naše vlastní rodiny. Díky, otče Jendo, za krásnou mši svatou, která se mimořádně dotkla našich srdcí.

Helena Bartáková

● FARNÍ CHARITA

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou

Stejně jako v minulých letech, tak i letos se angažovali dobrovolníci začátkem ledna v Tříkrálové sbírce pořádané sdružením Arcidiecézní charita Praha.

Mé upřímné díky patří zejména vedoucím skupinek: paní Javůrkové i Bláhové, panu Hudouskovi, Nejedlému, Vrkočovi a jim obětavě pomáhajícím koledníkům, tj. paní Smolíkové, Trávníkové a Vláškové. Rovněž tak nadšeným dětem: Františkovi, Maruše a Alžbětce Bláhovým, Charlotě Hatschbachové, Vládíkovi a Markétce Hudouskovým, Martinovi a Tomášovi Kamarádovým, Terezce a Magdaleně Nejedlým, Hance a Maruše Kuklíkovým, Frediemu Procházkovi a Tereze Šimáčkové. Nebýt jejich ochoty zúčastnit se a věnovat několik hodin ze svého volného času, nedokázali bychom získat 51 636 Kč (a tím se zařadit na slušné 8. místo mezi pražskými koledníky).

Závěrem si dovoluji vyslovit poděkování i těm, kteří do sbírky přispěli svými financemi. Všem jim náleží mé srdečné Zaplať Pán Bůh!

Ing. Ludmila Tylová

Farní charita může žádat o část peněz vybraných ve farnosti na vlastní sociální projekty. V této souvislosti vyzýváme ty, kteří jsou ve stavu sociální nouze, aby se do 5. února přihlásili na tel. 274770391 nebo e-mail: charitastrasnice@seznam.cz



PODĚKOVÁNÍ

Velký dík patří paní inženýrce Ludmile Tylové za několikaleté vedení farní charity. S velikou obětavostí a trpělivostí řídila dobrovolnou činnost, které se farní charita věnuje. Návštěva a péče o seniory, o nemocné a potřebné farníky, organizování seniorských setkání, koordinace tříkrálové sbírky a v neposlední řadě péče o dobrovolníky ve farní charitě - to vše je třeba náležitě ocenit a srdečně za to poděkovat. Ve funkci ředitelky farní charity ji v letošním lednu vystřídal Markéta Mocová.

„Význam farních charit není okrajový, já bych skoro řekl, že zásadní a to proto, že činnost církve nejsou jen obřady a bohoslužby, ale především skutky lásky. Svatý Jakub říká, že víra bez skutků je mrtvá; to je velmi silné slovo a proto tedy k víře, modlitbám a bohoslužbám patří nezbytně sociální část, která je realizací té lásky, kterou Kristus chtěl, podle 25 kapitoly Matoušova evangelia „co jste učinili jednomu z těch maličkých, mně jste učinili.“

Z tohoto důvodu jsou místní farní charity a sociální činnost církve nesmírně důležité. Kdysi jsem jejich význam definoval jako obrácenou tvář církve vůči světu.“

kardinál Miloslav Vlk (Listy arcidiecézní charity Praha, 2005)

Milí přátelé,

takto mluví pan kardinál o farních charitách v naší arcidiecézi.

Dílo farní charity by mělo být společným dílem lidí, kteří patří do farní rodiny. Na jedné straně stojí dobrovolníci, kteří jsou ochotni něco vykonat pro druhé, na druhé straně jsou lidé, kteří potřebují nějakým způsobem pomoci. Tyto dvě skupiny však nestojí proti sobě, nýbrž vedle sebe a společně se snaží vytvářet Boží království již zde na zemi.

- Chci tedy velmi poděkovat všem, kteří se již tohoto společného díla v naší farní charitě účastní.
- Zároveň chci pozvat další farníky, kteří by mohli nabídnout své síly a schopnosti a věnovat trochu svého času druhým, aby se zapojili do farní charity.
- V neposlední řadě bych chtěla vyzvat vás, kteří sami potřebujete pomoci nebo víte o potřebách druhých, abyste farní charitu kontaktovali a informovali. Nebojte se ozvat, jsme tady pro vás.

A samozřejmě zvu vás, všechny současné dobrovolníky i všechny, kteří by se chtěli do našeho společného díla zapojit, na schůzky farní charity.

Nejbližší se bude konat v úterý 30.1. 2007 po mši svaté (tj. v 18:45) v učebně.

Na spolupráci se těší Markéta Mocová



● OTCI PETEROVI K NAROZENINÁM

V listopadu jsem se divila proč otec Peter neslaví narozeniny. Odpověděl mi, že je má v lednu, tak proč by měl. A řekl hezkou větu – „o tom by ses přece dočetla ve Vzkříšení“.

No a tak teď musím něco napsat... abych se dočetla...

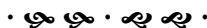
Tedy, milý Peter, přijmi, prosím, jedno dodatečné přání ke Tvým 31. narozeninám:

*„Jak tě mám hledat, Pane?
Hledám-li tě, svého Boha,
hledám věčný život, blaženství.
Proto tě hledat chci,....“
(modlitby sv. Augustina)*
ať Tvé hledání je stále více nacházením

*....Jak jsem ti říkal, přítel je ta část člověka, která je obrácena k tobě a otevře ti dveře, jež možná nikdy jindy neotvírá. A tvůj přítel je pravdivý a pravdivé je všechno, co říká, a miluje tě, i když tě v jiném domě nenávidí....
(Saint-Exupéry: Citadela)*
ať jsou Ti přátelé vždy oporou

*Radost začíná právě v tom okamžiku, kdy ses vzdal pokusu hledat štěstí a snažíš se ho darovat druhým.
(M. Quoist)*
a radost ať stále prostupuje všechno Tvé konání!

Boží požehnání pro Tvé pastýřské dílo, ať se Ti daří být stále tak otevřený a vstřícný k potřebám lidí kolem Tebe!
Marie Mocová



NÁMAN

V předminulém století umírali chudí, ale i bohatí (např. Josef II. s celou rodinou) na tuberkulózu, malomocenství a další choroby, proti kterým máme dnes účinné léky, moderní léčebné metody a dokonalou hygienickou ochranu. Ale proč tedy ještě dnes na tyto nemoci stůňou a umírají tisíce lidí? Protože léky jsou drahé a léčení je obtížné.

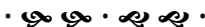
I ve starozákonní době byly tyto problémy. S bohatými se jednalo jinak než s chudými. „Normální“, to je chudé malomocné, vyřazovali tehdy ze společenství ostatních, museli žít za městem a museli volat „nečistý jsem“, když se někdo přibližoval, a sbírat almužnu, kterou jim soucitní spoluobčané dávali zdaleka na zem. A nemohli čekat na nic jiného než na smrt.

Ale takového člověka, jako byl vlivný a zámožný velitel syrského vojska Námán, se nikdo neodvážil vyhnat mezi žebráky, i když se o jeho malomocenství vědělo. Tento vysoký důstojník měl také dobrou informační službu a dověděl se, že v nepřátelské zemi, se kterou před nedávnem vedl celkem úspěšnou válku, žije prorok Elizeus, který léčí nemoci. Vyžádal si od svého panovníka doporučení k izraelskému panovníkovi a k prorokovi se s četnou družinou dostal. Prorok Elizeus mu řekl: „Sedmkrát se umyj v Jordánu a nemoc pomine“. Pochopitelně, Námánova pýcha se bránila - což

nejsou v Sýrii lepší řeky? Ale služebníci mu domlouvali a tak se tedy sedmkrát vykoupal v Jordánu a byl zdrav. Chtěl proroka odměnit za nádherný dar zdraví, ale Elizeus dary nepřijal. A to, že nevzal dary, bylo Námanovi i jeho družině svědectvím o pravosti náboženství Hospodina, Boha zástupů. A projevil přání, aby se až do smrti směl klanět jedině Hospodinu, protože se přesvědčil, že je to jediný a pravý Bůh. Malomocenství by modla nezažehnala a také by nezpůsobila, aby člověk nadaný mocí jako Elizeus, byl tak nezištný.

A to všechno je i poučením pro nás. O tom, že svědectví o Bohu nemůže poctivě vydávat někdo, kdo dbá především o vlastní prospěch, kdo se ptá „co za to?“ a kdo podle toho jedná. Mohlo by takové chování a jednání nás křesťanů přivést kohokoliv k obrácení, k poznání Boha, k víře?

Podle Katolického týdeníku č.41/1983 šk zpracovala JaN.



Bohoslužby v našem kostele:

pondělí – pátek 18 hod.
sobota 7, 18 hod.
neděle 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: hodinu před každou mší svatou

Osobní rozhovor s knězem a návštěva nemocných: dle domluvy

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši svaté

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši svaté

Výuka náboženství: dle rozvrhu

Mládež (13-17 let): neděle po večerní mši sv.

Rozhovory o víře pro mládež (kolem 20 let): úterý 19 hod. v klubovně

Lectio divina (dospělá mládež): sobota 20 hod (jednou v měsíci)

Ministranti: jednou v měsíci

Chrámová hud. skupina KAAOKAZHATIA: zkoušky-neděle od 9.15 hod. v klubovně

Farní knihovna půjčuje knihy: středa 16.30 - 17.45 hod.
neděle 10 - 11 hod.

Mateřské centrum: středa 9.30 hod.

Senioři: úterý dopoledne

Farní kavárna: neděle 8 – 12.30 hod.

Sport: sobota 15 hod.

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce na nástěnkách a kalendář na www.farnoststrasnice.cz

Vydává farnost u Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.

Redakčně zpracoval kolektiv.